

Adriano Camping Village

- en dejlig Camping Cheque plads tæt på Ravenna

I de snart mange år, vi har camperet i Italien, har Ravenna blot været "en by på kortet". Det er den i hvert fald ikke længere. For os er det nu en by, som vi er blevet vildt betaget af. Det skyldes ikke mindst dens interessante kultur og egnens helt enestående natur her ved Po-flodens udløb i Adriaterhavet.

Tekst og foto: Sven Petersen

Vores tur i sommerferien 2009 rundt til italienske campingpladser, som er med i Camping Cheque-ordningen, sluttede med manér med et besøg på den fine campingplads Adriano Camping Village. Pladsen ligger ved Adriaterhavet i feriebyen Punta Marina Terme, ganske få km øst for Ravenna. Det er i regionen Emilia-Romagna. Campingpladsen er stor; den dækker 14 ha.

Pladsen ligger ikke direkte ud til Adriaterhavet. Man skal igennem lidt kystskov for at komme ned til pladsens private strandområde. Der er ca. 300 m derved. Men i øvrigt har pladsen sin egen 700 m² store pool + børnepool.

Faciliteterne på pladsen er flotte. Der er en stor SPAR-butik samt en meget flot og velassorteret grønhandel. Vi har aldrig

på noget marked set et større udbud af lækker og frisk frugt og grønt. Pladsen har naturligvis restaurant og pizzeria samt - meget udsædvanligt - sin egen frisør.

Pletrensning på stedet

Vi bad om at få en plads med skygge og fik en dejlig, stor standplads under høje, gamle pinjer. Det betød, at der på skovbunden lå et flere cm tykt lag nåle fra træerne. Blødt og dejligt, men det krævede, at vi måtte lægge vores CampForever markisetæppe ud. Jeg har i et tidligere nummer omtalt det meget groftvævede tæppe, som efter vores mening er virkelig genialt.

Beliggenheden under de høje nåletræer betød desværre også, at der dryppede små klatter harpiks ned på såvel bil som campingvogn og markise. En gang rensbenzin - som hører til vores standardudrustning i kemi-afdelingen - plus en masse køkkenrulle klarede på stedet problemet på bil og markise. Hymer'ens tag måtte vente, til vi var hjemme igen.

På ekspedition ud i Po-deltaet

Dagen efter vores ankomst valgte vi at køre ud for at "udforske" det kolossalt store vådområde, som vel nærmest kan sammenlignes med Camarguen, Rhône-flodens udløb i Middelhavet.

Po-deltaet har status af naturpark og er optaget på Unescos kulturarvsliste.

På turen blev vore kikkerter brugt flittigt. Desværre havde vi glemt at tage vore fuglebøger med på ferie. Men enkelte, de mest almindelige vadefugle kendte vi da umiddelbart, bl.a. en stor flok silkehejrer.

Deltaet er et virvar af sumpe, flodarme, høje diger, pumpestationer, klitter, små øer og store søer. Der var langt mellem trafikanterne herude. Men hold da op, - hvor var her flot sådan en sommerdag med høj, blå himmel.

Ind imellem lå der store marker og kæmpe store gårde; vi har læst, at hele Po's flodleje ernærer omkring en tredjedel af Italiens befolkning. Men det skulle også dække 15 % af landet.

Vand, vand og atter vand i alle mulige farver så langt øjet rækker.

Store, kvadratiske net sænkes med et spil ned på flodbunden.

20-30 minutter senere trækkes nettet op igen og tømmes for fangsten, som regel 4-5 småfisk, et par krabber o. lign.

Hvad byder man uventede gæster?

Når man kører langs med de utallige flodarme i deltaet, kan man ikke undgå at se i hundredvis af små blik- og træskure, hvorfra der rager store bomme ud over floden. Ned fra disse hænger store, kvadratiske net, som vi i et par tilfælde så blive sænket ned i vandet ved hjælp af et elektrisk spil. Efter 20-30 minutter blev nettene hejst op igen, og med et lille net på en lang stang blev fangsten hevet ind i huset.

Drevet af nysgerrighed dristede vi os hen og bankede på døren til et af skurene for – om muligt – at finde ud af, hvad pokker det var, de fiskede. På afstand ku' man ikke rigtig se det. Døren blev åbnet af en midaldrende dame, som bød mig og min kone indenfor. Hendes mand sad lige indenfor på en skammel og malede nogle yndige akvareller af udsigten ud over floden. Nu kan vi lige så meget italiensk, som de to ku' dansk. Men de fandt da ud af, at jeg gerne ville have lov at fotografere hendes fiskeri. Og vi fandt ud af, at hun gerne ville servere en kop kaffe for os ind mellem fiskeriet.

Men hvad gør man, når man ude i et sådan et skur ikke har en kedel til at koge vand i? Man bruger da bare et serveringsfad af rustfrit stål, som fint kunne balancere på det lille gasblus. Vi var ved at tabe næse og mund. Men ved hjælp af nogle små breve Nescafé espressokaffe kom der nogle små kopper meget stærk kaffe ud af det. Rigtig hyggeligt!

Oven i kaffen fik vi en god snak – med fagter og gebærder – om de mange vadefugle, som hun havde billeder af på en stor plakate på væggen. Den lignede i påfaldende grad de plakater, Politikens Forlag engang udgav.

Da vi ville til at gå, forærede hun os en stor pose nektariner

til at tage med hjem til campingvognen. Så meget forstod vi, at det var høst fra hendes egen have.

Vi vil sent glemme hele sceneriet og den helt uventede varme og gæstfrihed, vi mødte hos amatørkunstneren og fritidsfiskeren – her langt uden for al landsens lov og ret. Og det vel at mærke i 2009, og ikke for to-tre generationer siden.

Nå ja, så er der lige det med konens fiskeri. Det var nogle småfisk, vel en 10-12 cm lange, som hun fiskede op af floden.

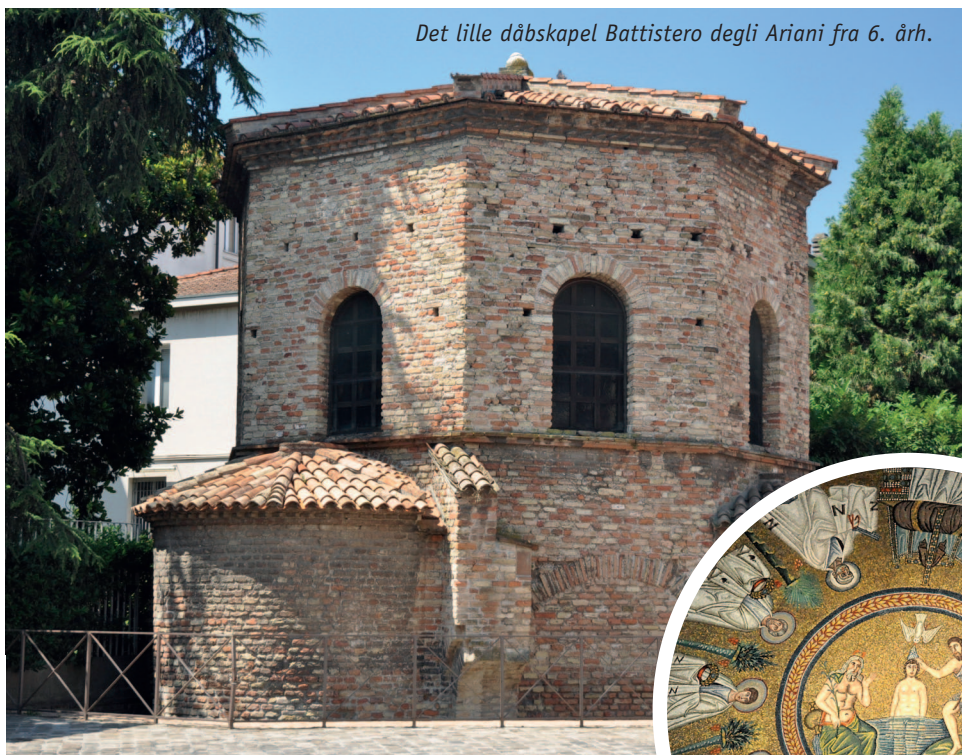
Vi fandt aldrig ud af, hvad det egentlig var, men vi forstod på de to, at de var en delikatesse. Krabber, krebs og undermålere blev derimod resolut smidt tilbage i floden.

Fjorten hundrede år gamle mosaikker

Ravenna er en utroligt dejlig by, hyggelig og ren. Det er tydeligt, at der satses på, at turisterne skal føle sig godt tilpas her. Fra campingpladsen går der et par gange i timen bybus ind til centrum.

Ikke mindst er byen kendt for de usædvanligt smukke mosaikker, som udsmykker det indvendige af de kirkelige bygninger. De kan føres tilbage til 4.-6. årh. e. Kr. Med andre ord er det århundrederne kort efter Romerrigets undergang og få hundrede år efter kristendommens sejrsgang efter romerne.

Vi købte adgangsbilletter til herlighederne for 8,50 euro pr. stk. Billetterne var gyldige i syv dage og gav adgang til de fire

Det lille dåbskapel Battistero degli Ariani fra 6. årh.

Værd at vide:

Adriano Camping Village
 Via dei Campeggi 7
 I-48100 Punta Marina Terme (RA)
 Tlf. 0039 0544 43 72 30
www.adrianocampingvillage.com
info@adrianocampingvillage.com

GPS (iflg. Google Earth):

44°26'00.57" N
 12°17'47.63" E

Dåbskappellets smukke, runde mosaik gengiver Kristi dåb, overvåget af de 12 apostle. Det nederste billede viser den rige mosaikudsmykning af Basilica di San Vitale, ligeledes fra 6. årh.

Announce

kirkelige bygninger, hvor man kan beundre de flotte mosaikker. Vi fik besøgt dem alle fire.

Når vi gik og kiggede på billederne oppe i hvælvingerne, snakkede vi om, at disse flotte mesterværker blev skabt flere hundrede år, før vore forfædre drog på vikingetogter. Det må have været et stort kulturchock for disse nordboer at komme her ned sydpå på plyndrings- og handelstogt - og blive mødt af en så forfinet kultur. Ravenna var også for os et kulturchock, - et behageligt et af slagsen, som vi hurtigst muligt skal tilbage for at bearbejde. Og igen skal det være med Adriano Camping Village som udgangspunkt.

I sæsonen 2010 accepteres Camping Cheques i perioderne 22. april til 4. juli samt igen 29. august til 19. september. Så, - hvorfor ikke ...?